

Digitaliseret af | Digitised by

**DET KGL.
BIBLIOTEK**

Royal Danish Library

Forfatter(e) | Author(s):

Titel | Title:

Udgivet år og sted | Publication time and place:

Fysiske størrelse | Physical extent:

Barnekow, Christian.

Aandelige Sange, komponerede af Christian Barnekow : -4de Samling.

København & Leipzig : Wilh. Hansen, 1903

1 Bind.

DK

Værket kan være ophavsretligt beskyttet, og så må du kun bruge PDF-filen til personlig brug. Hvis ophavsmanden er død for mere end 70 år siden, er værket fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit. Hvis der er flere ophavsmænd, gælder den længstlevendes dødsår. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

UK

The work may be copyrighted in which case the PDF file may only be used for personal use. If the author died more than 70 years ago, the work becomes public domain and can then be freely used. If there are several authors, the year of death of the longest living person applies. Always remember to credit the author

AANDELIGE SANGE,

COMPONEREDE

AF

CHRISTIAN BARNEKOW.

FJERDE SAMLING.

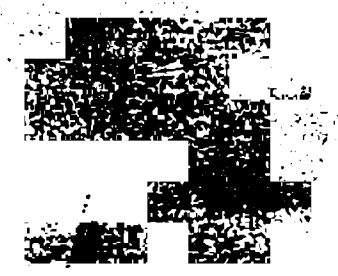

KJØBENHAVN & LEIPZIG.

WILHELM HANSENS MUSIK-FORLAG.

1903.

AD 7608.2009

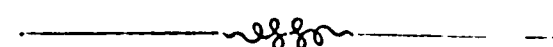

mu 7608.2009

INDHOLD.

Beder, og I skulle faa	Nr. 98	Igjennem Nat og Trængsel.	Nr. 99
Den store hvide Flok, vi se	- 100	I Lemmer, hvis Hoved har Himlen i Vælde.	- 84
Der er en Vej	- 89	Jeg løfter højt mit Øje op.	- 77
Far vel, far vel, Udlændigheds Land	- 81	Jeg veed en Blomst saa favr og fin.	- 90
Gaa ud, min Sjæl, betragt med Flid	- 80	Kom, lad os trøstigt vandre	- 76
Guds Fred er mer end Englevagt	- 91	Min største Hjertens Glæde	- 96
Guds igjjenfødte, ny-levende Sjæle	- 83	O Guddoms-Sol, fuldstærk og blid.	- 97
Himmelfyrste, Verdens Sol.	- 94	O Herre Jesus, mit Levneds Lys	- 92
Hjerte, løft din Glædes Vinger.	- 86	Som et stille Offerlam	- 82
Hvad er din Byrde.	- 88	Søndag Morgen fra de Døde.	- 95
Hvor er Lammet, Offerlammet	- 93	Sørger ej for dem, der sove	- 78
Hører du Røsten	- 85	Ton det, Himmel, syng det, Jord	- 87
Idag er Naadens Tid.	- 79		

Indholds-Fortegnelse til alle fire Samlinger findes paa Omslagets Bagside.

Af de Sange, under hvilke Mærket * er vedføjet efter Forfatterens Navn, ere ikke alle Vers meddelte. I denne Henseende henvises til den sidste Side hvor det findes anført, af hvilke Samlinger Texterne til samtlige Sange ere tagne.

Nr. 76.

Andante.

p *mp* *p*

1. Kom, lad os trøstig van-dre vor kor-te Valfartsgang og styr-ke saa hver-an-dre med Haab og Bøn og Sang; som

mf

go-de Børn vi maa paa Vej-en ik-ke stri-de, Guds Eng-le ved vor Si-de som vo-re Brød-re gaa!

2.

Det skal ej længe vare,
 Hold kun et Lidet ud,
 Saa skal vi hjemad fare
 Til Himlen, til vor Gud;
 O hvilken Salighed,
 Naar vi med alle Fromme
 Hjem til vor Fader komme
 Og faa en evig Fred!

Efter det Tyske af E. O. Schwartzkopf.

Nr. 77.

Andantino sostenuto.

p *cresc.* *mf* *mp* *cresc.*

1. Jeg løf-ter højt mit Øj - e op mod E - vig-hedens Bjer - ge - top, naar al min Trøst for-svun-den

er, til Gud om Hjælp er min Be-gjær; jeg tror paa hannem vis-se - lig, han vil og kan for-sva-re mig.

2.

Paa egen Styrke, Ros og Magt,
 Paa Visdom, Venner, Pral og Pragt
 Vil Verdens Børn forlade sig;
 Jeg paa min Gud fortrøster mig,
 Han skabte Himmel, Hav og Jord,
 Han er min Hjælp, det er hans Ord.

3.

Gud slumrer ej, han vogter vel
 Dig og sit ganske Israel;
 Hans Øje altid aabent staar,
 Ser til, at ingen Men du faar,
 At Solens Brand dig ej skal naa,
 At Nattens Kuld ej skade maa.

4.

Naar du gaar ind, naar du gaar ud
 Og elsker Herrens Ord og Bud,
 Sin Lejde Gud dig giver med
 Til hver en Tid, paa hvert et Sted,
 Thi han er din Beskjærmer blid
 Og hjælper dig til evig Tid.

Efter Davids 121. Psalme af Hans Thomissøn.*

Nr. 78.

7

Andante con moto.

p *mf*

1. Sø - ger ej for dem, der so - ve med Guds Fred i Gra - vens Skjød; de paa - ny skal

p *cre - - - - - scen*

Her - ren lo - ve, tak - ke højt for Hvi - len sød, ja, for Sej - er o - ver Dø - den, Ung - doms - liv i

do *f* *mp* *f*

Mor - gen - rø - den, Høj - tids - færd ad Her - rens Vej til den Sal, som syn - ker ej.

2.

Selv han har os aabenbaret
Til de ømme Hjerters Trøst,
At, naar han, i Sky forklaret,
Skrider frem med Tordenrøst,
Først han, mens Basunen gjalder,
Gravens Folk til Lyset kalder,
Vinker saa fra Mark og By
Alle sine op i Sky.

3.

Kristne, hvilken Morgenrøde,
Mange mørke Timer værd,
Naar vi, Levende og Døde,
Mødes med vor Herre kjær,
Skal i Himlens Glans og Ære
Evig hos vor Frelser være,
Love Gud med Englerøst!
Husker, det er Herrens Trøst!

N. F. S. Grundtvig.

Nr. 79.

Moderato.
mf *p* *mf* *p* *mp*

1. I-dag er Naadens Tid, i - dag er Gud at fin - de, nu kan al - vor - lig Flid hans mil-de Hjer-te vin - de; be-

tænk dit Sjæ - le - gavn og i - mod Naa-den tag, vend om i Je - su Navn, nu hed-der det: i - dag!

2.

Endnu er Trøst at faa
 For knuste Hjerters Raaben,
 Endnu er Gud at naa,
 Endnu er Himlen aaben;
 Endnu er Naaden stor
 I Jesu Favnetag,
 End hører du hans Ord,
 Nu hedder det: idag!

3.

Som først ved Moders Barm
 Tilfreds sig Barnet giver,
 Saa i Guds Naades Arm
 Først Hjertet stille bliver;
 Hvor godt er der hos Gud,
 Kom, Hjer-te, il og tag
 Mod Frelsens søde Bud:
 Idag, idag, idag!

Efter det Tyske af H. A. Brorson.*

Nr. 80.

Con moto.

mp *cresc.* *mf* *p*

1. Gaa ud, min Sjæl! be-tragt med Flid i den - ne skjønnne Sommer - tid Guds un-der-ful - de Ga - ver! Se,

poco a poco crescendo *mf*

hvor hvert lil - le Blomster-par sig yn - de - fuldt nu smykket har paa Mar - ker og i Ha - - ver!

2.

Hvert Træ nu pranger med sit Løv,
Og Jorden dækker til sit Støv
Med sommergrønne Klæde.
Og skjønnere er Liljens Dragt
End Salomon i al sin Pragt
Paa gyldne Kongesæde.

3.

Ak, tænker jeg, er der saa stor
En Skjønhed paa den faldne Jord
For Syndere at finde,
Hvor skal vi da vel frydes ved
Al Glansen af Guds Herlighed,
Som er i Himlen inde!

4.

O, kjære Gud, ja, var vi der
Og stod for Tronen ren og skær
Med Salighedens Palmer,
Saa vilde vi paa Englevis
Forkynde højt din Naades Pris
Med tusind skjønnne Psalmer.

5.

Velsign os med din Hellig-Aand,
Og plej os med din egen Haand,
Saa vi for dig maa være
Som Blomster smaa med liflig Lugt,
Som Træer fyldt' med yndig Frugt
Til Jesu Kristi Ære!

6.

Og, Fader, naar du ejegod
Oprykker Blomsten med sin Rod
For bedre den at gemme, —
O, plant mig da, og giv mig Læ,
Ved Livets Væld, af Livets Træ
I Paradis der hjemme!

Efter Paul Gerhardt ved Chr. Kragballe.

Nr. 81.

Poco mosso.

Far vel, far vel, Ud - læn-dig - heds Land! for Her - ber - ge Tak, for Ven - lig - hed Tak, for

The first system of the musical score is written for piano in G major (one sharp) and common time. It consists of two staves, treble and bass. The tempo is marked 'Poco mosso.' and the dynamics are marked 'mp' (mezzo-piano) at the beginning and 'p' (piano) in the middle. The lyrics are: 'Far vel, far vel, Ud - læn-dig - heds Land! for Her - ber - ge Tak, for Ven - lig - hed Tak, for'.

Alt, hvad du del - te med Hjer-tet! Nu kan vi ej hvi - le, maa frem - ad i - le, o - ver Bjerg, o - ver Dal, til

The second system of the musical score continues the melody. It features dynamic markings 'cresc.' (crescendo), 'mf' (mezzo-forte), and 'p' (piano). The lyrics are: 'Alt, hvad du del - te med Hjer-tet! Nu kan vi ej hvi - le, maa frem - ad i - le, o - ver Bjerg, o - ver Dal, til'.

Him-me - lens Sal! Far vel, far vel! Se, Stjer - nen blin-ker, og Kro - n'en vin - ker; far vel, far vel!

The third system of the musical score concludes the piece. It includes dynamic markings 'p' (piano), 'cresc.' (crescendo), and 'mf' (mezzo-forte). The lyrics are: 'Him-me - lens Sal! Far vel, far vel! Se, Stjer - nen blin-ker, og Kro - n'en vin - ker; far vel, far vel!'.

un poco tranquillo
mp

Vær hil - set, du ly - se, liv - sa - li - ge Strand! vær hil - set, du Li - vets det

mf

f

dej - li - ge Land! vær hil - set, du sø - de Je - ru - sa - lem! vær hil - set, du Mø - de i

dim. *p* *cresc.*

mf

Glæ - dens Hjem, vær hil - set, du Mø - de i Glæ - dens Hjem!

cresc. *f*

Nr. 82.

Sostenuto.

pp *p*

Som et stil - le Of - fer - lam gik vor Drot i Dø - den, æn - sed ik - ke Kor-sets Skam, bar u - skyl - dig

mp *mf*

Brø - den, vend - te ej sit An - sigt bort fra al Ver-dens Ve og Tort, vil - de Alt ud - so - ne,

mp *mf*

gjor - de i et Gyl - den - aar Jor - den til en Ro - sen - gaard un - der Tor - ne - kro - ne.

Efter det Græske af N. F. S. Grundtvig.

Nr. 83.

Con moto, energico.

mf

1. Guds i - gjen - fød - te, ny - le - ven-de Sjæ - le, mø - der vor Fa - der i syn - gen - de

*più f**f**mf*

Flok! Her-rens Ny-skab-nin-ger, I, som fik Mæ - le, kan i hans Lov-sang ej ø - ve jer nok; la - der dog

*mp**cresc.**f*

hver sig for Fa - de - ren hø - re, hvem der kan dej - ligt hans Naa - de kund - gjø - re!

2.

Onde vi vare og døde som Stene,
Kolde som Marmor og haarde som Staal,
Det var din mægtige Styrke alene,
Som os fik reddet og naa'de sit Maal,
Lod os ved Aanden i Ordet fornemme
Frelserens levendegjørende Stemme.

3.

Hvo vil nu Herrens Udvalgte anklage?
Gud os i Kristus retfærdige gjør,
Her er Velsignelsens Fylde at smage,
Her er Guds Naade og Himlenes Dør;
Troen brød gennem al Angestens Pile,
Fandt under Korset sit Fristed til Hvile.

4.

Op da, I Troende, Herrens Udkaarne,
Kjender dog Faderens kjærlige Sind!
Hjertens fortrolige, som hans Enbaarne,
Trænger i Favnen ham tættere ind,
Takker for den uskattelege Ære,
At I hans Sønner og Døtre maa være!

H. A. Brorson. *

Nr. 84.

Risoluto.

mf *p* *cre - - - - - seen - - - - - do* *f* *mf*

1. I Lem-mer, hvis Ho-ved har Him-len i Væl-de, hvi gaar I dog her, som dens Por-te var lukt? Op, op - ad fra

p *cre - - - - - seen - - - - - do* *f* *mp*

Jor-den, den Tid-sel og Næl-de, op, læ-rer dog Kjød-et at hol-de i Tugt, mod Kor-set at ta-ge og Alting for-

cresc. *mf* *p* *cre - - - - - seen - - - - - do* *f*

sa-ge, hvad Sjø-len med Svig vil fra Je-sus for-vil-de og Him-lens den e-vi-ge Sa-lig-hed spil - de!

2.

Ak, naar jeg de første Guld-Kristne betragter,
Den Iver, den Møje, den Kamp, de har havt,
Og mærker, hvad nu er vor Kristendoms Fagter,
Da høre vi Navnet, men hvor er dens Kraft?

Det gjordes fornøden,

De Fleste fra Døden

Ret grundig og fyndig til Jesus sig vendte,
Til hvilken de Første i Kjærlighed brændte.

3.

Vor Brudgom nu længe ej borte vil blive,
O, kjøber dog Olie, triner paa Vagt!
Lad os dog vor Kristendom lunkent ej drive,
Men vaage og bede, som Jesus har sagt,
Staa bundne om Lænder,
Med Stave i Hænder,
Som de, der fra Verden hver Time vil træde
Og haste til Hjemmet med Evigheds Glæde!

4.

Op, op da, I Salvede! Korset lad vaje!
Med Kronen vor Konge sit Folk gaar imod,
Med ham vi nu Himlenes Rige skal eje,
Og Glæden skal vorde en Evigheds-Flod;
Hvem her ham har funden,
Hans Krans alt er bunden,
En Krone, der funkler med klarere Strimer
End Middagens Sol selv i Midsommers Timer!

Efter det Tyske af H. A. Brorson. *

Nr. 85.

Andante con moto.

1. Hø-rer du Røsten, Raabet fra Ø-sten, hvor Solen opstaar, og i Lov-san-gen Hjer-te-Gjen-klan-gen til sent Gyl-den - aar!

2.

Himmerigs Skjalde
Julebud kalde
Den Røst under Sky,
Som i det Lave
Edens Guds-Have
Mon herlig forny!

3.

Møder du Røsten,
Leder om Trøsten
Og føler dit Savn,
Røsten dig kjender,
Standser og vender
Og kalder ved Navn.

4.

Spørger du Røsten,
Hjemfødt i Østen,
Uset paa sin Vej,
Røsten dig svarer,
Klart aabenbarer:
»Din Frelser er jeg!«

5.

Himlene sjunge:
Jesus, vor Tunge,
Vort Lys og vort Liv,
Han med sin Fader
Aldrig aflader
At tale Guds »Bliv!«

N. F. S. Grundtvig. *

Nr. 86.

Andante con moto.
mf

1. Hjer-te, løft din Glæ-des Vin-ger! O - ver Muld, un - der - fuld, Eng - le - san - gen klin - ger;

p *cresc.* *mf* *f*

hør og mærk de To - ner sø - de, Him - len lydt mel - der Nyt: Kri - stus lod sig fø - - de!

2.
Gud, vor Fader, gav i Naade
Julenat
Os en Skat
Herlig over Maade;
For at frelse os af Nøden,
Steg her ned
Kjærlighed,
Stærkere end Døden.

3.
Nu, saa lad til ham os fare,
Mange, Faa,
Store, Smaa,
I en samlet Skare!
Ingen tør ved Rejsen gyse,
Jesu Navn,
Som en Bavn,
Vil paa Vejen lyse.

4.
Priser, Brødre, hvor I bygge,
Det Guds Ord,
Som til Jord
Kom med Liv og Lykke!
Gjenlyd, Jul, af Toner søde,
Som med Klang
Engle sang:
Kristus lod sig føde!

Efter Paul Gerhardt ved C. J. Brandt.*

Nr. 87.

Andantino con moto.

1. Ton det, Him - mel, syng det, Jord: Gud, din Gav - mild-hed er stor, er rig som Kjær - lig - he - den;

der - om vid - ner Sol og Regn, un - der hver en Him - mel-egn, paa Mar-ken og paa He - den!

2.

Derfor er Guds Børnekuld,
Om ej rigt paa Sølv og Guld,
Dog gavmildt ej des mindre,
Giver mildt af, hvad de har,
Haand som Mund dertil er snar,
Og deres Øjne tindre.

3.

Aldrig glemmer de hans Ord:
Alt, hvad godt I gjør paa Jord
Med Lyst mod en af disse,
Agter jeg som gjort mod mig,
Mindes det evindeligt,
Gjengjælder det tilvisse.

4.

Som Gud Fader Sol og Regn
Skjænker i hver Himmelegn
Til Onde og til Gode,
Saa hans Børnekuld paa Jord
Deler ud i Jesu Spor,
Og det gjør vel til Mode.

N. F. S. Grundtvig. *

Nr. 88.

Andantino tranquillo.

mf *cresc.*

1. Hvad er din Byr - de, og hvad er dit Aag? Sjø - le - nes Hyr - de paa Kjær - lig - heds Sprog!

mf *cresc.* *mf*

Aa - get: Guds Kjær - lig - heds Tro, den gi - ver Sjø - le - ne Ro; Byr - den er Tvan - gen,

p *f* *cre - - - - - seen - - - - - do*

Hjer - tet er Fan - gen, lif - lig Guds Kjærlig - heds Fin - ger Hjer - ter - ne fan - ger og tvin - ger.

2. Sjælenes Hyrde
Paa Kjærligheds Sprog!
Hvor er din Byrde,
Og hvor er dit Aag?
Aaget med Fred og med Haab,

Det er din Pagt ved vor Daab;
Byrden er Ordet
Til os ved Bordet,
Det er Fuldkommenheds-Baandet,
Som du dit Liv har indaandet.

3. Jesus, vor Hyrde
Paa Kjærligheds Sprog!
Let er din Byrde,
Og mildt er dit Aag,
Nu da igjen med din Mund

Du af din Kjærligheds Grund
Synden afløser,
Naaden udøser,
Skjænker ved Badet og Bordet
Aanden og Livet i Ordet!

N. F. S. Grundtvig.

Nr. 89.

Andante. mp

1. Der er en Vej, som Ver - den ik - ke kjen - der, den »Li - vets Vej«, som ej er gjort med Hæn - der, en

p *cresc.* *mf*

Løn - gangs - Sti, hver Sten for - bi, til Li - vets Land med Glæ - dens Kil - der.

2.
 Sig aabne maa
 De tykke, mørke Skove,
 Os bære maa
 Den skjøre, falske Vove;
 Det høje Fjeld,
 Det skumle Hel
 Kan Livets Vej for os ej spærre.

3.
 Den Vej paa Jord
 Til Livets Land og Lykke
 Er Jesu Ord
 Med Straaleglimt i Skygge;
 De strække sig
 Til Himmerig,
 Hvor de kom fra, hvor de har hjemme.

4.
 Med Jesu Aand,
 Guds Menigheds af Naade,
 Vi Haand i Haand
 Paa kjærlig Børnemaade
 Gaa trøstig frem
 Til Lysets Hjem,
 Til Faderhuset i det Høje.

N. F. S. Grundtvig. *

Nr. 90.

Andantino.

1. Jeg veed en Blomst saa favr og fin, dens Duft gjør Hjer - ter gla - de, dens

Saft er som den kla - re Vin, saa lif - lig fin, som Ro - sens er dens Bla - de.

2.

Den favre Blomst er Kjærlighed,
Et Kunstværk af Guds Finger,
Den voxer op, før Støv det veed,
I Lønlighed,
Til dejlig den udspringer.

3.

Den voxer vildt dog kun paa Jord,
Undtagen i Guds Eden,
Kun der, ved Livets Flod, den gror
Og staar i Flor
Med Duft for Evigheden.

4.

Velsignelsen af Jesu Mund,
Hvor Kjærlighed er inde,
Omplanter i en salig Stund
Paa hellig Grund
Den Blomst hos Mand og Kvinde.

5.

De To da vorder Et paany
Ved Kjærligheds Vidunder,
Som kun forklares over Sky,
Hvor Lysets By
Paa Kjærlighed sig grunder.

N. F. S. Grundtvig. *

Nr. 91.

Andante. *mf*

1. Guds Fred er mer end Eng - le - vagt, den reg - ner al - drig Fjen - dens Magt, er li - ge

dyb og li - ge blid ved høj - lys Dag og Mid - nats - tid.

2.

Det er den Fred med Liv og Aand,
Som Hjertet finder i Guds Haand,
Saa, føler det end Dødens Pil,
Det værger sig kun med et Smil.

3.

Det er den Fred, vor Frelsermand
Med Angest-Sved fik bragt i Stand
Og, da han op til Himmels foer,
Sig efterlod i Fredens Ord.

4.

Det Fredens Ord ved Daabens Bad
Den bange Sjæl gør barneglad,
Det Fredens Ord hver Herrens Dag
Gjør rolig midt i Vaabenbrag.

5.

Du veed det godt, Guds Menighed!
Det ene tjener til din Fred,
At i dit Hjerte og din Mund
Er Troens Ord i allen Stund.

6.

Thi da Guds Søn med Freden kom,
Det var kun Tro, han spurgte om,
For den, og ej for Verden al,
Guds Naade og Guds Fred er fal.

7.

»Guds Fred« er overalt paa Jord
Vor Herres Svar paa Troens Ord,
Saa, har vi Tro, da skal med Fred
Vi indgaa til Guds Herlighed!

N. F. S. Grundtvig.

Nr. 92.

Andantino.

p *mp*

1. O Her - re Je - sus, mit Lev - neds Lys, min e - ne - ste Trøst i Nat - tens

p *poco a poco cresc.* *mf*

Gys! i Ver - den er jeg en frem - med Gjest, det e - vi - ge Hjem mig tje - ner bedst.

2.

Som Vægteren længes i Natten her
Mod Himlens dejlige Morgenskjær,
Forlænges jeg mod mit Fædreland,
For hvilket dit hellige Blod udrandt.

3.

Men Hjertet til Rejsen er saare mat,
Min Styrke haver mig rent forladt;
Mit Hjerte raaber og sukker i mig:
Hent snart, o Herre, mig hjem til dig!

4.

Dit Kors lad være min Vandringsstav,
Min Ro og Hvile din hellige Grav,
Dit Jordeklædes det rene Lin
Min Kjortel være saa skær og fin!

5.

Naar Sjæl og Legem da skilles ad,
O Herre, dit Himmerigs Port oplad,
At skue jeg maa dit Aasyn blid
Og love dit Navn til evig Tid!

Efter en gammel Psalme ved Fr. Hammerich.

Nr. 93.

Andante con moto.

p *mp* *mf* *p* *mp*

1. »Hvor er Lam - met, Of - fer - lam - met?« spurg - te I - sak, syg i Sind, da Slagt - of - ret var be -

mf *p* *cresc.* *cresc.*

ram - met med ham selv paa Bjer - ge - tind; ban - ge for sit un - ge Liv, paa den blan - ke Of - fer -

mf

kniv pe - ged han og sag - de: »Lam - met, hvor er det, til Død op - am - met?«

2.

»Søn! for Lammet Gud vil sørge«,
Svared Abraham, Guds Ven,
Han beklemte sig lod adspørge,
Svared dog med Haab igjen;
Yndigt faldt og Sagen ud,
Kjærligheds og Sandheds Gud
Venner sine aldrig glemmer,
Deres Haab han ej beskæmmer!

3.

Her er Lammet, Paaskelammet,
Siger Jesus, ydmyg spag,
I min Faders Raad berammet
Er den store Offerdag;
Bange vel af Hjertens Grund
Er jeg for den mørke Stund,
Men for hele Verdens Brøde
Den Uskyldige maa bløde!

4.

Ja, at Een for Alle døde,
Gav Guds Kjærlighed sin Glans,
Alle Jordens Roser røde
Ej forslaa til Lammets Krans,
Hver en Stjerne, hver en Sol
Samles om den Naadestol,
Hvor for evig nu han troner,
Jesus Kristus, vor Forsoner.

N. F. S. Grundtvig.

Nr. 94.

Andante. mf

1. Him - mel - fyr - ste, Ver - dens Sol, Her - re o - ver al - le Gra - ve! Tak, for - di du vil - de

p *cresc.*

ha - - ve Paa - ske - bjerg til Kon - ge - stol! Lys og klar for mi - ne Blik - ke har du

f *dim.* *mf*

Gra - vens Hu - le gjort; se, den Dø - de er der ik - ke! se den aab - ne Him - mel - port!

2.

Herre Kristus! Mulm og Sky
Lader du mig gjennemskue,
Aabner Himlens lukte Bue
Ved dit Paaske-Morgengry:
I din Faders Hus de mange
Boliger da grant jeg ser!
Hvorfor er da Hjertet bange,
Hvorfor skal der grædes mer?

3.

Alle Dines fulde Tal
Samler du jo der tilstede;
Hvo, som blev os her til Glæde,
Der forvist ej savnes skal!
Troen er jo Hjertebaandet,
Og du selv er Kjærlighed! —
Er det sidste Suk udaandet,
Uden Savn er Sjælens Fred!

C. J. Boye.*

Nr. 95.

Maestoso con moto.

1. Søn-dag Mor-gen fra de Dø-de Je-sus sej-er-rig op-stod; hver en Søn-dags Mor-gen-rø-de

Andante

mp *cresc.* *mf* *f*

brin-ger nu for Dø-den Bod, kal-der un-der-fuldt til - ba - ge al - le Her-rens Le - ve - da - ge.

2.

Tusindtunget Herrens Tale
Da gjenfødtes vidt om Land;
Vaagn nu op af Søvn og Dvale,
Øre hvert, som høre kan!
Stander, Sjæle, op af Døde,
Hilser Paaske-Morgenrøde!

3.

Hver en Søndag Døden gyser,
Mørket skjælver under Jord;
Thi med Glans da Kristus lyser,
Mægtigt lyde Sandheds Ord;
Sejersalig de bekrige
Dødens Drot og Mørkets Rige.

N. F. S. Grundtvig.

Nr. 96.

Andante con moto.
mp

1. Min stør-ste Hjer-tens Glæ-de er mig den Som - mer blid, som Gud vil selv be - re - de for os til e - vig

p *sempre crescendo* *mf* *f*

Tid, da Jord og Him - mel baa-de for-ny - es aa - ben-bar, hver Skabning af Guds Naa-de skal skin-ne ren og klar.

2.

Da Sol og Stjerner Skare
Skal tusindfold faa Glans,
Som Himmel-Perler klare
De straale skal i Krans
Ned paa det Tempels Stene,
Hvor Gud bor midt udi,
Paa Livets Flod den rene,
Som flyder der forbi.

3.

Der tier hver en Længsel
Og hver en Klagerøst,
Al Skabningens Forlængsel
Forvandlet er til Lyst!
I Lys om Herrens Trone
Med evig Sejersklang
De gyldne Harper tone
Til alle Helgens Sang.

4.

Hvad intet Øre nemmed,
Hvad intet Øje saae,
Har Gud i Himmel-Hjemmet
Hengjemt til sine Smaa;
Der, hvor hvert Slør vil falde,
Bli'r Livets Gaade løst,
Naar Gud er Alt i Alle,
Og Naaden fuldt udøst.

5.

O Herre, for din Ære
Og for din Miskundhed,
Lad did vor Vandring bære,
Hvor aldrig Sol gaar ned!
Hold os i Troen faste
I denne Prøvens Dal,
Saa vi til Hjemmet haste
I Himlens Frydesal!

Efter en gammel Psalme ved C. J. Brandt. *

Nr. 97.

Andantino con moto.

1. O Gud - doms-Sol, fuldstærk og blid, o, skin nu klart i Naa - dens Tid, gjør lang din Af - ten - rø - de! Lad

blom - stre op din Kir - ke-gaard, mens Fug - len sjun - ger som i Vaar din Pris med To - ner sø - - de!

2.

Ja, sig nu i din Faders Favn:
 Min Fader, herliggjør dit Navn,
 Hvor Smaa end for mig græde,
 Saa det kan spørges vidt og bredt:
 Mit Aag er godt, min Byrde let,
 Min Fred er salig Glæde!

3.

O, da skal mangt et Øje lukt
 Sig aabne brat og tindre smukt,
 Helbredet af din Aande,
 Og mangel falmet Rosenkind
 Og mangt forvildet Barnesind
 Faa Bod for Brøst og Vaande.

4.

Og fra de Smaa, som græd i Løn,
 For ej de saae Guds kjære Søn,
 Dengang han var at skue,
 Fra dem skal lyde højt i Sky
 Halleluja med Tunger ny,
 At sprænge Himlens Bue.

N. F. S. Grundtvig.

Nr. 98.

Andantino.
mf

1. Be - der, og I skul - le faa! Be - der, Je - sus selv til - la - der, at ud - i hans Navn vi maa dag - lig

p *cresc.* *mf*

ta - le til vor Fa - der; Bøn-nens Aand vor Bøn vej - le - de, og vi skul - le faa, som be - de.

p *cresc.* *mf*

2.

Led, og se, du finde skal!
Naar din Glæde synes borte,
Naar du græd i Taare-Dal,
Jesus jager Tanker sorte,
Lader Trøstens Sol oprinde,
Hvo, som leder, han skal finde.

3.

Banker, og der lukkes op!
Naar i Dødens Strid du beder,
Gjennem slagne Fjenders Trop
Jesus aaben Vej bereder;
Naadens Dør, o søde Tanke!
Lukkes op, naar du vil banke.

J. Nordal Brun.

Nr. 99.

Andante.

p poco a poco crescendo sin al fine

1. I - gennem Nat og Trængsel gaar Sjælens Valfarts-gang med stil - le Haab og Læng - sel, med dyb Forventnings Sang; det

gjen-nem Nat-ten lu - er, det lys-ner gjen-nem Sky, til Bro-der Bro - der sku - er og kjen-der ham paa - ny.

2.

Vor Nat det Lys oplive,
 Som aldrig slukkes ud,
 Eet Sind os alle give
 I Trængsel Trøstens Gud;
 Eet Hjerte kjærlig lue
 I hver Korsdragets Bryst,
 Een Gud, til hvem vi skue,
 Een Tro, eet Haab, een Trøst!

3.

Een Røst fra tusind Munde,
 Een Aand i Tusinds Røst,
 Een Fred, hvortil vi stunde,
 Een Frelsens, Naadens Kyst;
 Een Sorg, eet Savn, een Længsel,
 Een Fader her og hist,
 Een Udgang af al Trængsel,
 Eet Liv i Jesus Krist!

4.

Saa gaa vi med hverandre
 Den store Pilgrimsgang,
 Til Golgatha vi vandre
 I Aand, med Bøn og Sang;
 Fra Kors, fra Grav vi stige
 Med salig Lov og Pris
 Til den Opstandnes Rige,
 Til Frelsens Paradis!

B. S. Ingemann.

Nr. 100.

Maestoso.

mp *mf* *f*

1. Den sto - re hvi - de Flok, vi se som tu - sind Bjer - ge fuld' af Sne, med Skov om - kring af

mf *mp*

Pal - me - sving, for Tro - nen, hvo er de? Det er den Hel - te - ska - re, som af

cresc. *mf* *p* *mf*

hin den sto - re Træng - sel kom og har sig to't i Lam - mets Blod til

Him - lens Hel - lig - dom! Der hol - de de nu Kir - ke - gang med u - op - hør - lig

Ju - bel - klang i høj - e Kor, hvor Gud han bor, blandt al - le Eng - les Sang.

2.

Her gik de under stor Foragt,
 Men se dem nu i deres Pragt
 For Tronen staa
 Med Kroner paa
 I Himlens Præstedragt!
 Sandt er det, i saa mangel Nød
 Tidt Taarestrom paa Kinder flød,
 Men Gud har dem,
 Strax de kom hjem,
 Aftørret paa sit Skjød;
 Nu holde de, hvor Liv er bedst,
 Hos ham en evig Løvsals-Fest,
 Og Lammet selv,
 Ved Livets Elv,
 Er baade Vært og Gæst.

3.

Til Lykke, Kæmpesamling, ja,
 O, tusindfold til Lykke da,
 At du var her
 Saa tro især
 Og slap saa vel herfra!
 Du har foragtet Verdens Trøst,
 Saa lev nu evig vel, og høst,
 Hvad du har saa't
 Med Suk og Graad,
 I tusind Engles Lyst!
 Opløft din Røst, slaa Palme-Takt,
 Og syng af Himmel-Kraft og Magt:
 Pris være dig
 Evindeligt,
 Vor Gud, og Lammet sagt!

H. A. Brorson.

Nr. 76-79. Af Psalmebog til Kirke- og Hus-Andagt.

- 80-81. Af Tillæg til samme.
- 82-84. Af Nyt Tillæg til samme.
- 85-92. Af N. F. S. Grundtvigs Kirke-Psalmebog (Festpsalmer) med Tillæg.
- 93. Af P. A. Fengers Tillæg til Evangelisk-kristelig Psalmebog.
- 94. Af C. J. Boyes Psalmer (Ny Samling).
- 95-100. Af Psalmebog for Kirke og Hjem.

HUNDREDE AANDELIGE SANGE

AF

CHRISTIAN BARNEKOW

INDEHOLDE MELODIER TIL FØLGENDE TEXTER:

	Saml.	Nr.		Saml.	Nr.		Saml.	Nr.
Ak, levende Gud, jeg bekjender for dig.....	III	62	Han staar paa Randen af sin Grav.....	II	44	Med Fred og Fryd jeg farer hen.....	I	11
Allevøgne, hvor jeg vanker.....	III	57	Herlige Ting er talt om dig.....	III	55	Mens i Krybhen spæd du laa.....	I	12
Beder, og i skulle faa.....	IV	98	Herrens Røst var over Vandet.....	II	38	Min største Hjertens Glæde.....	IV	96
Bliv hos os, Mester, Dagen hælder.....	II	46	Herre, se, jeg vaage vil.....	I	8	Mit Hjerte gjøres mig bange.....	I	6
Dagen viger og gaar bort.....	I	4	Hil dig, Frelser og Forsoner.....	III	65	Morgenstund har Guld i Mund.....	I	1
De hellig tre Konger saa hjertensglad.....	III	58	Himlen har det højt ndsagt.....	II	33	Naar jeg betænker ret den Stund.....	II	48
Den bitre Død Dig trængte.....	I	23	Himmelfyrste, Verdens Sol.....	IV	94	Naar mit Øje.....	I	15
Den klare Sol gaar ned.....	II	36	Hjerte, løft din Glædes Vinger.....	IV	86	Naar vi vort Øje lukke til.....	II	42
Den store hvide Flok, vi se.....	IV	100	Hvad er din Byrde.....	IV	88	Nat, Søvn og Slum og Seng, far vel.....	II	35
Den store Mester kommer.....	II	31	Hvem skal jeg klage mit sørrigfuld Mod.....	I	5	Natten er omme.....	I	21
Der er en Vej.....	IV	89	Hvor er Lammets, Offerlammets.....	IV	93	Nu falmer Skoven trindt om Land.....	III	56
Der skinner en Sol i Lys og Løn.....	III	51	Hvor til Altret under Krans.....	I	13	Nu lukker sig mit Øje.....	I	25
Det lakker nu ad Aften brat.....	II	29	Hører du Røsten.....	IV	85	O Guddoms-Sol, fuldstærk og blid.....	IV	97
Dig vil jeg elske, du min Styrke.....	III	63	I al sin Glans nu straalér Solen.....	III	66	O Herre Jesus, mit Leyneds Lys.....	IV	92
Drag, Jesu, mig.....	III	59	Idag er Naadens Tid.....	IV	79	Om Himmerigs Rige vi tales ved.....	III	71
Du, som gaar ud fra den levende Gud.....	I	3	I Dødens Baand vor Frelser laa.....	I	20	Som Dug paa slagne Enge.....	II	37
Far vel, far vel, Udlændigheds Land.....	IV	81	Igjennem Nat og Trængsel.....	IV	99	Som et stille Offerlam.....	IV	82
Far Verden, far vel.....	II	49	I Gud jeg vil mig glæde.....	II	34	Stat op, o Sjæl, i Morgengry.....	III	72
For dig, o Herre, som Dage kun.....	II	26	I Lemmer, hvis Hoved har Himlen i Vælde.....	IV	84	Stirrer ej i Graven ned.....	II	50
Forunderligt at sige.....	I	16	Ind i Haven Jesus gik.....	III	67	Søndag Morgen fra de Døde.....	IV	95
Fra Himlen Herrens Aand nedfoer.....	II	45	Jeg løfter højt mit Øje op.....	IV	77	Sorger ej for dem, der sove.....	IV	78
Frelseren er mig en Hyrde god.....	I	7	Jeg veed en Blomst saa færr og fin.....	IV	90	Tolderen, som det tabte Faar.....	I	17
Fryd dig i Guds Behag.....	I	19	Jeg veed en Urt, saa dejlig og bold.....	I	24	Ton det, Himmel, syng det, Jord.....	IV	87
Følger med til Urtegaarden.....	II	27	Jeg vil mig Herren love.....	III	68	Tor end Nogen ihukomme.....	I	10
Gaa nu hen og grav min Grav.....	I	9	Jesus kalder ad de Smaa.....	III	69	Vaagn og bryd i Lovsang ud.....	III	73
Gaa ud, min Sjæl, betragt med Fuld.....	IV	80	Jo større Kors, des bedre Bønner.....	II	47	Vaj nu, Dannebrog, paa Voven.....	III	54
Glæde Jul, dejlige Jul.....	II	43	Kjærlighed er Lysets Kilde.....	III	52	Vend om, vend om, fortabte Sjæl.....	III	74
Glæd dig, Zion, glæd dig, Jord.....	III	60	Klokken slaar, Tiden gaar.....	III	61	Vidunderligst af Alt paa Jord.....	II	39
Glæderig og underfuld.....	I	14	Kom, Gud-Faders Aand fuldgod.....	III	70	Vor Alderdoms Trøst og Støttestav.....	III	53
Glødende Tunger kom til Jord.....	II	28	Kom igjen nu, Jesu søde.....	I	22	Vor Pinse-Fest vi holde nu.....	II	30
Guds Fred er mer end Englevagt.....	IV	91	Kom, lad os trostlig vandre.....	IV	76	Vær i Korset tro og stille.....	II	41
Guds igjænfødte, ny-levende Sjæle.....	IV	83	Kom, o Hellig-Aand, kom brat.....	I	2	Vær stille, Hjerte, bi paa Gud.....	III	75
Halleluja, lover Herren.....	II	40	Lovsynger Herren, min Mund og mit Indre.....	I	18	Vær velkommen, Herrens Aar.....	II	32
Han, som paa Jorden bejler.....	III	64						